

Så den borgerlige boligpolitik er uden hoved og hale, eller i hvert fald er den sådan indrettet, at den går ud på, at man simpelt hen fjerner grundlaget for, at de mennesker, som har de mindste indkomster i det her samfund, kan have en anstændig bolig, og det vil Enhedslisten naturligvis under ingen omstændigheder være med til.

Men jeg mener altså, at allerede af tekniske grunde, af lovtekniske grunde, er det her sådan noget sjusk, at det egentlig ikke burde danne grundlag for en seriøs debat, men burde trækkes tilbage, og så kan Venstre og De Konservative jo vende tilbage i næste folketingssamling med noget, der er egentlig gennemarbejdet.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Nu kunne jeg selvfølgelig godt indlede en længere diskussion med hr. Keld Albrechtsen omkring teknik; det vil jeg sige ligeud, at det orker jeg ikke, for jeg tror, det vil være en større pædagogisk opgave, end jeg evner at udføre.

Jeg vil til gengæld stille ét enkelt spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen, og det kan besvares med et ja eller et nej, og jeg tror i virkeligheden, det sætter sagen meget godt på spidsen: Er det ikke korrekt opfattet, at Enhedslisten ikke kunne drømme om under nogen omstændigheder, teknik eller ikke teknik, at støtte et forslag, der omfatter almene boliger til ejerboliger?

Er det ikke fuldstændig ligeegyldigt, om det er teknikken eller ej, Enhedslisten kunne jo aldrig drømme om at støtte sådan et forslag, ligeegyldigt hvad?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må blankt erkende, at jeg har endnu ikke hørt nogen argumenter, som kunne overbevise mig om, at det f.eks. hjemme i min egen boligforening på noget tidspunkt skulle være en god idé, ligeegyldigt hvilken af afdelingerne i boligforeningen vi så snakkede om. Så det er da rigtigt, jeg svarer hr. John Vinther bekræftende, at selvfølgelig vil jeg ikke støtte en sådan tanke, som der ikke kan anføres noget fornuftigt argument for.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi vel må være enige om, at forslag, der fremsættes her i Folketinget, bør have en sådan kvalitet, at man ved at studere det kan se, hvad konsekvensen vil være af at beslutte det, der står i forslaget, og det kan vi altså ikke se ud af det eller af de svar, som hr.

John Vinther har forsøgt sig med, og som han nu opgiver at udrede. Det rækker hans pædagogik ikke til, siger han selv; det tror jeg sådan set nok er rigtigt.

Men det er altså en selvstændig, væsentlig diskussion omkring lov-kvalitet, det har vi jo haft hele konferencer om her i Folketinget, og det synes jeg i og for sig godt man kunne lægge sig lidt på sinde.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg husker, at den tidligere by- og boligminister, fru Jytte Andersen, talte om ejer-genets velsignelser. Det synes jeg var interessant. Jeg var også til en konference arrangeret af BL, hvor man var klar over, at man måtte i gang med lidt nytænkning. Det synes jeg også var forfriskende. Jeg kan huske, at jeg selv dengang spurgte Gert Nielsen, hvor langt man så ville gå, og jeg fik at vide, at der måtte man jo også gå lidt forsigtigt frem for ligesom at få baglandet med sig, og alt det har jeg forståelse for, men her var noget nytænkning.

Og jeg har opfattet, at det her forslag bl.a. også har været inspireret af den tidligere boligministers tanker om ejer-genets velsignelser. Så kan man drøfte, at man måske ikke lige skulle tale om 5.000. Det afgørende er vel, at man kommer i gang, og at man får aftaler. Jeg tror da ud-mærket, at man kan sætte en udvikling i gang.

Jeg har ikke indtryk af, at den tidligere boligminister, som opererede med at få ejer-genet ind i den almen-nyttige sektor, ønskede at komme i strid, hverken med grundloven eller med eks-propriationsbestemmelser eller andet, så jeg tror, at man kan videreudvikle fru Jytte Andersen's tanker, og så kommer vi ikke så langt fra nogen af intentionerne i dette forslag.

Det er klart, man kan tale sig fra hinanden og have et debatmæssigt ønske om dét, men ser man, hvad der blev sagt, også på den BL-konference, som jeg mener flere af de tilstedeværende her deltog i, og de intentioner, ja, så tror jeg, at man kan få noget spændende, hvor sigtet jo også er, at nogle ressourcer stærke personer bliver i en boligforening, frem for at de flytter ud i en ejerbolig. Så kunne man få nogle af ejer-genets velsignelser ind i den almen-nyttige sektor. Så blev der solgt nogle, ja, men det ville jo også skabe penge til at bygge noget nyt for. Så lidt fleksibilitet dér tror jeg ville være godt. Og mon ikke man, hvis den gode vilje er til stede, kan komme lidt videre ad den vej?